

середовище. Мобільні додатки є сполучною ланкою між пристроєм і користувачем. Більшість бізнес-додатків сьогодні мають мобільну версію або представляють середовище для розробки мобільних додатків. Розробка додатків для домашніх користувачів впливає на зростання всього ринку мобільних додатків.

Соціальні мережі стають стандартним інструментом залучення клієнтів і просування товарів. Очікується, що у 2017 році 80% компаній зі списку «Fortune 500» матимуть активні онлайн-спільноти своїх споживачів. Такі спільноти стануть найважливішими компонентами маркетингових стратегій і кампаній по залученню клієнтів. За допомогою соціальних мереж компанії отримують найціннішу інформацію (думки користувачів про бренд, побажання щодо удосконалення продуктів, вказівки на недоліки тощо) для більш ефективного планування майбутніх розробок.

Виділимо кілька факторів, які сприяють швидкому розвитку рішень на базі третьої платформи:

1. Доступність. Розширення доступу сприяє поширенню технологій третьої платформи. Доступ може бути забезпечений у будь-який час, в будь-якому місці і через будь-який пристрій.

2. Вартість. Для Третьої платформи характерна поява більш гнучких моделей ціноутворення, завдяки яким вартість встановлюється на основі фактичного споживання.

3. Канали збуту. Корпоративні додатки, засновані на другій платформі, поширюються через партнерів різного статусу (реселерів, системних інтеграторів, дистриб'юторів). З розвитком третьої платформи доступ до додатків частіше здійснюється за допомогою хмарних технологій (шляхом оренди) або через спеціальні корпоративні магазини, де розміщуються мобільні версії додатків.

4. Самообслуговування. Для рішень другої платформи характерні високі капітальні витрати й тривала установка. В епоху третьої платформи капітальні витрати на придбання ІТ-рішень переходять в операційні (орендні платежі), що сприяє зниженню витрат і прискоренню процесу впровадження.

Очікується, що розвиток рішень, побудованих на базі технологій третьої платформи, буде головною рушійною силою світового ринку ІТ протягом цього десятиліття і забезпечить, згідно з оцінками фахівців, більше 75% майбутнього зростання.

Література

1. Електронний ресурс – <https://www.idc.com/>.
2. Електронний ресурс – <https://habrahabr.ru/>.
3. Електронний ресурс – <http://www.gartner.com/>.
4. Електронний ресурс – <http://itc.ua/>.
5. Електронний ресурс – <http://vido.com.ua/>.

УДК 81'246.3:371.485

З ДОСВІДУ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ ШВЕЦІЇ

Мовчан Л.Г. – к.п.н., доцент

Вінницький навчально-науковий інститут економіки THEU

Долучення України до європейських освітніх традицій, запровадження нових стандартів в освіті передбачає всебічне вивчення зарубіжного досвіду в цій галузі. У цьому контексті на увагу заслуговують надбання Швеції, яка вважається законодавцем освітніх традицій та досягла значних успіхів у цій галузі.

Відмінною рисою педагогічної підготовки в Швеції, що виділяє її з-поміж інших країн, є мультидисциплінарність (спеціалізації: вчитель 1–7 класів, вчитель 4–9 класів та вчитель гімназії). Визначальним чинником реформування освітньої галузі Швеції була започаткована урядом у 1950 році політика мультилінгвізму. Вона зумовлена багатонаціональним складом

населення та необхідністю урахування національних інтересів усіх етнічних груп, в тому числі мовних. Мультилінгвальна мовна політика Швеції забезпечує офіційний статус шведської мови, сприяє розвитку мов національних меншин та активно заохочує до вивчення іноземних мов, передусім англійської, як засобу міжнародного спілкування. Водночас шведський уряд вбачає у володінні населенням іноземними мовами запоруку конкурентоспроможності Швеції у міжнародному політичному та економічному просторах.

Педагогічна освіта та професійна підготовка вчителів іноземних мов була

предметом вивчення багатьох шведських науковців: У. Берлінгд, Б. Остранд, Д. Каллос, Р. Лунд, У. Лундстрьом, П. Малмберг, Дж. Ніксон, К. Стенберг та ін.

Сучасна модель змісту підготовки вчителів іноземних мов у Швеції запроваджена у 1993 році та означена контекстом останніх реформ педагогічної освіти, зумовлених збільшенням кількості професій з високим рівнем складності підготовки, з одного боку, і відчутним відставанням школи від потреб суспільства у кваліфікованих спеціалістах, з іншого [1]. Вона спрямована на забезпечення наступності та неперервності в навчанні та оптимізації підготовки вчителів для роботи в гімназіях. Мультидисциплінарна підготовка вчителів, тобто спеціалізація з декількох предметів, обумовлюється популярними у

Швеції педоцентристськими ідеями вальдорфської педагогіки.

Однак 1 липня 2001 року за рішенням шведського Парламенту було проведено ще одну реформу вищої педагогічної освіти, метою якої було забезпечити її інтегративність, гнучкість і науковість [1, с. 212]. Інтегративність означала наступність між університетською педагогічною освітою та післядипломною, а також посилення зв'язку між вищими навчальними закладами і школами. Замість восьми окремих учительських ступенів, які існували раніше, було запроваджено один, а в диплом включено інформацію про напрям спеціалізації та кваліфікаційний рівень. Тривалість педагогічної підготовки складає: 3,5 років навчання – для вчителів 1–7 класів і 4,5 – 5,5 років – для вчителів 4–9 класів та гімназій [4, с. 12].

Таблиця 1

Зміни у спеціалізації підготовки майбутніх учителів після реформи 2001 року

Період	Кваліфікація	Попередня підготовка для вступу на програму Доктор філософії (PhD)	Спеціалізація
До реформи 2001р.	<i>Учитель дошкільних навчальних закладів</i>	Курс із педагогіки/освітньої науки більше одного року	Спеціаліст із напрямку підготовки «Педагогіка/освітня наука»
	<i>Учитель основної школи</i>	Курс з педагогіки/освітньої науки або профільного предмету більше одного року	Спеціаліст із напрямку університетської підготовки «Педагогіка/освітня наука» або спеціаліст з інших предметів
	<i>Учитель гімназії</i>	Немає певних вимог до навчання за академічним рівнем Магістр . Спеціалізація з профільного предмета	Спеціаліст з певного предмета
Після реформи 2001 р.	<i>Учитель</i>	Обов'язкове навчання за академічним рівнем Магістр з рекомендацією до написання наукової роботи за академічним рівнем PhD	Спеціаліст-предметник

Зазначимо, що в Швеції існує система кредитів або залікових тижнів, за якими вимірюється тривалість курсу навчання з кожної дисципліни. Кожен кредит відповідає одному повному навчальному тижню. Навчальний рік складається із 40 кредитів і поділений на 2 семестри. Шведський заліковий тиждень відповідає 1,5 кредитам (ECTS) за Європейською кредитно-модульною системою (The European Credit Transfer System). Таким чином, вчителі основної школи проходять курс підготовки, що складає 140–180 кредитів, а вчителі гімназій – 180–220 кредитів [4, с. 3–4].

Виявлено, що гнучкість є ще однією ознакою оновлених навчальних програм

підготовки вчительських кадрів. Вона забезпечується наданням студентам можливості обирати курси дисциплін не лише до початку навчання за певною програмою, а також у процесі навчання, так після отримання диплому про освіту, ураховуючи набутий досвід та інтереси. Це означає, що кожен вчитель має можливість розширити поле спеціалізації, вивчаючи одну або більше дисциплін програми. Так, більшість обирають суміжні дисципліни, як, наприклад, німецьку і французьку або іспанську і французьку мови, іноземну мову і математику або фізику і біологію, хімію і біологію тощо.

Як показує наше дослідження, ще однією особливістю реформи 2001 року стала інтеграція

педагогічної підготовки з науково-дослідною роботою (у Швеції вживається поняття «forskningsanknytning» – research links). Це питання обговорювалося в 70-х роках минулого століття і пов'язувалося з проблемою професіоналізму вчителя. Сучасні програми педагогічних навчальних закладів передбачають написання студентами наукової роботи та складання іспиту, що надалі дозволяє приступити до написання дисертаційного дослідження в педагогічній галузі.

За свідченнями А. Еріксон, у 2003 році лише 18,0 % учителів шкіл мали вчені ступені порівняно з 55,0 % викладачів вищих навчальних закладів [1]. Тому ця сфера потребує подальшого вивчення, систематизації та узагальнення результатів оцінювання і визначення шляхів удосконалення. Враховуючи стан проблеми, на сучасному етапі держава взяла курс на всебічне сприяння проведенню наукових досліджень в галузі освіти, на що виділяються значні кошти. У звіті Д. Каллоса про останні досягнення в педагогічній освіті зазначається, що в протягом 2005–2007 років на дослідження в галузі педагогічних наук, які проводилися в університетах Лінчопінг і Умео, виділено 6 млн. євро [4, с. 6].

Для сприяння працевлаштуванню випускників в освітній галузі студентам пропонуються курси дисциплін на вибір, що допомагає їм чіткіше визначити подальшу спеціалізацію [2, с. 82]. Наприклад, до програми підготовки вчителів 7–9 класів і гімназій

включені такі предмети: математику, малювання, біологію, шведську (як другу іноземну мову), англійську, французьку, іспанську мови, спорт і охорону здоров'я, правознавство, країнознавство, трудове навчання, музику, релігієзнавство, історію, географію, технології. Оскільки в старших класах основної школи навчальний матеріал ускладнюється, то необхідно, щоб вчитель мав досить високий рівень володіння цим предметом. Із цією метою в навчальних програмах комбінують здебільшого суміжні дисципліни в такий спосіб:

- 1) образотворче мистецтво, англійська та французька мови (270 кредитів);
- 2) домоводство і технології, англійська та французька мови (270 кредитів);
- 3) правознавство, англійська мова та географія (270 кредитів);
- 4) шведська, англійська мови та шведська як друга мова (270 кредитів);
- 5) іспанська мова, математика та шведська як ІМ (270 кредитів) [3, с. 218].

Відмінність між підготовкою вчителів 1–7 кл., 7–9 кл. і гімназій полягає в кількості предметів, більш поглибленому їх вивченні та написанні науково-дослідних робіт по завершенню окремих курсів, що вирішується кожним університетом окремо, а вибір програм може видозмінюватись щороку. Це є свідченням реформ, пов'язаних із децентралізацією освіти та покладанням відповідальності за зміст і структуру навчальних планів і програм на педагогічні вищі навчальні заклади.

Література

1. Мовчан Л.Г. Розвиток змісту шкільної іншомовної освіти в Королівстві Швеція: дис. ... к. пед. наук: «Загальна педагогіка та історія педагогіки» 13.00.01/ Лариса Григорівна Мовчан. – Київ, 2012. – 224с.
2. Åstrand B. Aspects of Recent reforms of teacher education in Sweden [Електронний ресурс] / B. Åstrand / University of Umeå, 2004: – С. 72–84.
3. Berglindh U. A New system of Swedish Teacher education / Ulla Berglindh // *METODIKA*. – Vol. 3, br. 5, 2002.– s. 211–220.
4. Kallos D. Teachers and Teacher Education in Sweden / D.Kallos // The International meeting «La formazione iniziale degli insegnanti in Europa. Percorsi attuali e futuri» (C.I.R.E.). – Università di Bologna, 24 January, 2003. – 11 p.

УДК 004.738.5

СТАН І ПЕРСПЕКТИВИ 4G ІНТЕРНЕТУ В УКРАЇНІ

Паночишин Ю.М. – к.т.н., доцент

Вінницький навчально-науковий інститут економіки THEU

За останніми оцінками [1] кількість Інтернет користувачів досягла 3,6 млрд. осіб, що складає близько 48% від загальної чисельності населення світу (для порівняння у 1995 р. показник Інтернет проникнення складав менше 1%). В Україні наразі до Інтернету підключено більше 19 млн. осіб, або близько 44% населення. Ми почали сприймати Інтернет як частину

повсякденного життя – пошук інформації, читання публікацій, зберігання фотографій, слухання музики і радіо, перегляд фільмів і телебачення, спілкування, навчання, ігри, продаж товарів, оплата послуг через Інтернет будь-де і будь-коли більше не вражають, навпаки нас може здивувати відсутність Інтернету в якомусь публічному місці.